

Redacția:
Strada Beriului Nr. 2.

Toate manuscriptele ce privesc conținutul foii sunt a se adresa redacției.

Manuscripte nu se înapoiază — Epistole nefrancați nu se primesc.

Un număr costă 16 bani.

ACTIVITATEA

Foaie politică, economică, socială și literară.

Administrația:
Strada Beriului Nr. 2.

Prețul de abonament:
pe an 8 cor., pe 1/2 de an 4 cor., pe trei luni 2 cor.

Pentru România și străinătate:
Pe an 20 franci.

Inserțiunile se acordează conform tarifului obicinuit.

EDITOR, PROPRIETAR ȘI ȘEF-REDACTOR:

DR. AUREL MUNTEAN

Apare în fiecare Joi.

REDACTOR RESPONSABIL:

LAURIAN BERCIAN

Tinerimea și rolul ei.

E un semn îmbucurător că începem a reveni dela optimismul nostru înăscut, cu care priviam mai eri-alaltăeri tot ce era «românesc» și mai vrând-nevrând cu gură de jumătate recunoaștem, că n'am fost nici-odată și nu suntem nici acum atât de bine organizați, atât de conștii de ceea-ce vrem și atât de stăpâni peste mijloacele prin cari ne-am putea ajunge țintele, pe cât ne-a plăcut să credem.

Dorul de a ne vedea la țintă ne-a indus să credem, că suntem pe calea ce duce la isbândă sigură, iubirea a tot ce-i românesc ne-a făcut să vedem în toate mișcările noastre, mișcări pline de putere și corespunzătoare aspirațiilor noastre... ne-a făcut nedrepti față de noi înșine și orbi pentru greșelile și păcatele noastre.

E dară un semn bun, când începem a reveni dela acest optimism stricăcios, când începem a recunoaște că trebile noastre naționale nu stau atât de strălucit cum ne siliam să credem, când începem în urmă să discutăm modurile cum s'ar putea lecu această stare de lucruri.

Optimismul nostru mai ales în ce privește tinerimea noastră și rolul ei în luptele noastre, ne-a dus în eroare și în cursul vremilor a adus zizanie în ideile și vederile reteritoare la acest rol.

Înainte de toate greșală mare a fost că am taxat peste măsură puterea tinerimii și în consecință i-am arătat o chemare sub povara căreia a trebuit să cadă...

Interpretând fals mișcarea și însuflețirea tinerimii de pe vremile conferențelor naționale și procesul memorandumului, considerând o de o mișcare neatîrnătoare și conștie, am impus, și după-ce vremile acele au trecut, și tinerimii ce-a urmat același rol, am cerut și dela această tinerime să ne dea dovezi de aceeași însuflețire și probe de aceeași simțăminte naționale, și am rămas neplăcut surprinși când tinerimea n'a fost în stare să satisfacă așteptărilor.

Aici ni-se impune o mică explicație. Am zis mai sus, că am considerat mișcarea tinerimii de o mișcare neatîrnătoare și conștie și că am greșit. Am înțeles și trebuie înțeles: că n'a fost o mișcare și însuflețire spontană și de sine stătătoare, ci numai efluxul însuflețirii, mișcării generale, a fost numai ecoul însuflețirii ce resimțeau atunci toate păturile poporului român.

Că asta a fost așa, că a fost numai *eflux, ecou*, ne-au dovedit-o vremile d'apoi. Încetând însuflețirea și mișcările naționale ale corpului politic, în mod fatal a trebuit să încete și a și încetat și însuflețirea și mișcarea politică a tinerimii.

Și-acum să revenim.

Noi însă am fost interpretat fals această mișcare și însuflețire, am fost făcut deosebire între mișcările corpului politic al poporului și mișcările tinerimii, deși stăteau în raport de cauză și efect, sunet și răsădit, am fost considerat ambele de sine stătătoare impunând tinerimii din toate vremile rolul «să țină ridicat stindardul chestiei naționale».

A urmat apoi seceta politică de după procesul memorandumului, criza fatală în sinul comitetului național și în urmă bancruta noastră politică, bancrută cu atât mai fatală, că nu voiam s'o recunoaștem și ne consideram încă tot de aciași idealști însufleții, cari pusese la cale mișcările de mai înainte și așteptam din nou semne viguroase de viață, pe când în adevăr eram deja de mult desamăgiți și politicieni sceptici. Semnele de viață nu se arătau. Tot ce se putea simți erau numai niște svîrcoliri nervoase, convulsiuni bolnave...

Și atunci ne-am adus aminte de tinerime, am apelat la idealismul ei, i-am adus aminte de rolul ce l'a îndeplinit în vremile de mai înainte și i-am cerut să «ridice din nou stindardul chestiei naționale».

Resultatul însă a fost un nou revas lângă seria lungă a decepțiilor.

Mișcările tinerimii de pe vremea conferențelor și procesului memorandumului fuseseră ecoul mișcării generale, *dovadă* a unei mișcări a poporului întreg, mișcarea ce se cerea însă tinerimii de după criză, avea de scop să *ascundă* lipsa însuflețirii și mișcării generale, avea de scop, să îmbete lumea cu apă rece, s'o facă să creadă că norii ce se zăresc sunt nori de fum, cari dau dovadă că undeva e foc, pe când n'au fost decât niște norișori de prav ridicați și spulberați apoi de vânturi.

Impinsă astfel pe o cale de activitate incompetentă, activitate, căreia puterile ei nu erau în stare să corespundă, tinerimea a trebuit să ajungă unde a ajuns și corpul politic, lăsată

singură a ajuns și ea la bancruta generală. Crezând că chemarea ei e să «țină ridicat stindardul chestiei naționale» și să «apere prestigiul ei prin mișcări naționale», și convingându-se că pentru asta îi lipsesc și puterile și mijloacele, nu mai face nimic.

Tinerimea a rămas aceeași: Tinerimea de azi are tot aceleași vederi românești ca tinerimea de pe vremea conferențelor naționale, cel mult în câtva mai cristalizate, numai vremile s'au schimbat! Tinerimea de azi e tot atât de națională, tot atât de iubitoare a tot ce-i românesc, tot atât de dornică să muncească pentru propășirea poporului din sinul căruia a eșit, numai vremile s'au schimbat, numai «bêtrâni» nu mai sunt aceiași.

Tinerimea e aceeași, numai în privința rolului ce are să-l ducă începe a avea vederi mai nouă. Din caosul de concepții nepriincioase începe a se desprinde hotărît și lămurit concepția corespunzătoare: rolul cultural și social al tinerimii.

PASIVITATE sau ACTIVITATE?

de
Dr. Eugen de Leményi.

XI.

Cinstea și omenia ar fi deci o armă în lupta purtată din partea noastră în contra partidului liberal.

A doua armă va trebui să o căutăm în cercurile noastre electorale, din cari se aleg nu mai puțin de câte 85 deputați liberali, și în cari zace puterea cea mai mare a partidului liberal; și dacă parlamentul ungar ar fi compus astfel, ca să poată fi considerat drept iconă fidelă a raporturilor etnice din aceasta

FOIȘOARA

De umbră!

În marea azurie
A cerului senin
A soarelui lumină
Să scaldă 'n tremur lin.

Zefirul cald sărută
Al floarei dulce sîn
Ș'a lene să ascunde
În umbra de arin.

Pe flori încet adoarme
Al umbrelor covor
În tainica șoptire
A micului isvor.

Din tainica tăcere,
Din farmecul divin,
O șoptă să desprinde
În umbra de arin.

Și gândul mi-l vrăjește
Un chip ce îmi apare
Feeric, plin de farmec
În tremurul din zare.

Sebastian.

Femeilor noastre.

Ori-ce muncă își are foloasele ei, dar nici una nu e mai proprie femeii, nu e mai folositoare, ca munca manuală. Și când zic aceasta, o clipă măcar nu voi înceta de a fi convinsă că și în largul domeniu al artelor și a științei, femeia a făcut și va face progrese nimitoare. Cum însă pentru țara noastră avântul civilizației a croit societății o greșită cale în chipul de a lupta pentru viață, și cum femeia, factor atât de principal în viața noastră socială, ea însăși a apucat pe această cale, ar fi de dorit o reacțiune, un curent sănătos și folositor, care să spulbere noianul de prejudeții ce ne acoperă și ne slutește în îmbrățișarea lui periculoasă. Și chiar cu risicul de a fi luată drept o refractară civilizației, chiar cu risicul de a fi crezută că am rămas, cu gândirea, cugetarea și felul meu de a vedea, în urmă, măcar cu o jumătate de veac, totuși voi îndrăzni să admir și să ador amintirea femeii ce a trăit cu secole în urmă prin aceste locuri, deși ea nu era nici cultă și nici așa de pretențioasă ca cele mai multe din contemporanele noastre.

Și, mai mult, îndrănesc a crede că pricina deosebirei ce e între femeia din trecut a țării noastre și cea din prezent, este

tocmai că, pe când cea dintâi era meșteră minunată în ale lucrului manual și gospodărie, cea de-a doua prin educația ce o primește și mediul în care trăiește, s'a desdeprins încetul cu încetul de acele folositoare și imperioase ocupații, cărora le-a luat locul: jocul de cărți, limbuția fără rost, intrigile și calomniile, vizitele convenționale și fără nici un pic de sentiment, și câte alte inovații aduse odată cu civilizația, ori stîrnite din pricina ei.

Și nu zimbiți nepăsătoare. Da, civilizația ne-a adus pânza ieftină, broderii, împletituri, haine gata, ba slavă Domnului, avem acum și mâncare gata și albituri spălate, tot gata.

Așa fiind lucrurile, vă întreb și eu, ce are azi o gospodină modernă de făcut? Doar de șters praful de pe obiecte. Dar estetica secolului al XX-lea cere, ba pretinde chiar, unei dame de familie ca să se respecte, să aibă unghii amigdalate și lungi. Colbul e știut că strică mâinile și mai ales frumoasele unghii. Să nădăjduim însă că vecinicile invenții, întru aplicarea electricității, ne vor da la lumină un aparat, prin mijlocul căruia colbul se va șterge singur de pe boclucuri.

Mai bine ce mai vreți!

Ei, dar vedeți că aceste înlesniri moderne prinzând rădăcini adânci în toate stra-

turile societății, au adus în urmă-le o sumedenie de plăgi sociale.

Femeia din starea mijlocie, și ca poziție socială și ca intelect, care de bine de rău are cu ce trăi, cu ce să-și cheltuească forțele nervoase când a munci pe lângă casă, a gospodări, în înțelesul ideal al cuvântului, n'a deprins, n'a învățat, n'a simțit această necesitate nici dela casa părinților? Cu ce? E trist, dar așa e. Își trece vremea, sau mai bine își pierde viața cu fapte cu totul nepotrivite cu firea ei delicată și blândă.

Și asta înseamnă că suntem civilisate! Că nu sunt în toate stările sociale femei ideale, femei, ce prin virtutea, faptele și noblețea sufletului lor, pot sta alături de mama Grahilor, ori de nevasta lui Plantius, cine s'ar putea o clipă îndoii? Dar' acest mic număr de femei sublime, se perde în marea număr, în grosul lumii aceștia feminine, ce trece și se perde fără s'aducă societății marile folos ce numai ele îl pot aduce. Și, când vin azi și spun, că dacă pe lângă cultura și civilizația, căreia i-am deschis grățile țării noastre, primind-o cu brațele deschise, am fi căutat a cultiva paralel cu apucăturile, aptitudinile și gusturile nou-încetățenite și pe cele rămase nouă moștenire, dacă femeia română ar fi căutat să nu omoare în ea apitudinile ce au făcut, și ar fi făcut fala neamului ei, nu știu dacă din acest punct de

țeară, nu ar rămănea pentru Evreimea internațională nici un singur mandat de deputat, și atunci nu ar exista în parlamentul ungar nici un partid liberal, ci am vedea acolo următoarele grupări parlamentare.

1. Partidul național maghiar cu 182 deputați, aleși pe teritoriul limbei maghiare + 22 deputați aleși în cele 4 comitate de pe teritoriul limbei române + vre-o 25 deputați aleși în acelea cercuri electorale ale teritoriului slav, în cari Ungurii sunt în majoritate, sau se apropie cel puțin de ea. Cu totul ar fi reprezentați deci Maghiarii în acel parlament prin 229 deputați, ar avea deci majoritatea absolută a tuturor voturilor și elementul maghiar ar fi reprezentat cu mult mai bine de cum este reprezentat astăzi, — pentru-că astăzi din vre-o 229 deputați aleși de Maghiari, numai 113 reprezintă interesele specifice maghiare, ear' restul făcând parte din partidul liberal, numai interesele Evreimei internaționale le sprijinește.

2. Partidul național român cu vre-o 75 deputați.

3. Partidele naționale slovace, rutene, sârbe, cu vre-o 94 deputați, și

4. partidul național sâsesc cu 14 deputați.

Pentru-ca să ajungem la rezultatul, ca parlamentul ungar să fie cel puțin aproximativ icoana fidelă a raporturilor etnografice din această patrie (ceea-țe dela o reprezentanță a poporului cu drept cuvânt se poate pretinde) nu ar fi neincunjurat de lipsă introducerea sufragiului universal (ear' dacă s'ar introduce, cu atât mai bine), ci ar fi de ajuns dacă legea electorală existentă pentru Ungaria propriu zisă (afară de Transilvania) s'ar extinde și asupra Transilvaniei, abrogându-se dispozițiunile excepționale luate în vederea elementului român, care formează majoritatea covârșitoare a acestui mare principat.

Deși recunosc, că rasa maghiară nu poartă vina la fabricarea acelor dispozițiuni, ci acestea cad în sarcina partidului așa numit »liberal«, trebuie totuși să constat, că acele dispozițiuni s'au luat în numele rasei maghiare, prin urmare răspunderea morală pentru ele rasa maghiară o poartă, și deci o datorie de onoare a rasei maghiare este, ca aceste dispozițiuni excepționale să înceteze.

Dacă Ungurul s'a îndrăgît de Transilvania și a realizat uniunea mult dorită, atunci are să poarte și toate consecuențele acestei dragoste și are să împărțească cu Transilvania tot ce are.

Dar' Ungurului azi nu-i putem vorbi! Zidul suprachinezesc, pe care l'a ridicat Evreimea într' noi și ei, este atât de gros și de înalt, încât e imposibil, ca ei să înțeleagă aceea ce le strigăm noi.

Toate cele înșirate mai sus le-am expus pentru-ca să arăt, că Ungurii ar trebui să fie primii noștri aliați de luptă în contra elementului semit, căci din toate popoarele cari locuiesc în această țeară, Maghiarii au cel mai mare interes, ca patria aceasta comună să se

întărească cât mai mult, atât în lăuntru cât și în afară, și să prospereze în privința culturală, morală și economică.

Națiunile nemaghiare, cari locuiesc această patrie, au la hotarele, — fie nordice, fie sudice, fie ostice sau vestice ale acestei țeri, — consăngeni foarte apropiați, așa, încât din punct de vedere curat egoistic privit fiind lucrul, nici una din aceste națiuni nemaghiare nu pot simți soarta sa, condițiunile existenței sale, legate de existența regatului marian, ca atare. Ungurul însă, după spusa marelui său poet, aici trebuie să trăiască și să moară, altă patrie pentru el în Europa nu există.

Dacă Ungurii nu voesc să înțeleagă aceasta, e în fine treaba lor; dar' aceasta nu ne poate împede de a intra în activitate și de a încerca realizarea aspirațiilor noastre pe cale parlamentară, și anume, cu atât mai puțin, deoarece-avem aliați puternici în celelalte națiuni nemaghiare, dintr' cari Sașii și Nemții au fost totdeauna în activitate, ear' Slovacia intră acuma.

Considerând dispozițiunile excepționale ale legii electorale, privitoare la Transilvania, nu încapem nici o îndoială, că nu vom fi în stare a alege nici jumătate din numărul deputaților câți ne-ar compete nouă după cercurile electorale în cari suntem în majoritate covârșitoare. Dacă vom aștepta însă până atunci, până când partidul guvernamental va aduce o astfel de lege electorală, încât să putem alege pe baza aceleia fără luptă și mari încordări 75—80 deputați naționali, atunci putem aștepta până la sfârșitul lumii. Așa ceva nu am putea aștepta dela partidul liberal, nici atunci dacă ni-ar fi amic, cu atât mai puțin o putem aștepta dela dușmanul nostru, pentru-că după cum am arătat mai sus, o astfel de lege ar avea de urmare încetarea partidului liberal ca partid parlamentar.

Nu putem pretinde dela partidul liberal să-și subscrie sentința de moarte prin promulgarea unei legi pe baza căreia partidul liberal ar dispărea cu desăvârșire din viața de stat a Ungariei, și nu putem pretinde așa ceva nici chiar pe baza moralei creștine-arice, pentru-că chiar și după această morală ai să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși. Dar' tot după această morală, fiind în pericol suprem ai dreptul să omori pe aproapele tău, pentru-ca să-ți salvezi viața.

Principiul politic conform căruia cu mâinile în sân vom rămănea în pasivitate, până când Ungurii resp. partidul guvernamental ne va face o lege electorală, care să corăspundă gustului nostru, nu numai că nu are nici o basă etică, dar' înseamnă — pentru-ca să fim franc, — lașitate. Tot așa după cum lașitate este a-ți face dependentă soarta ca popor dela vre-o eventuală conflagrațiune europeană, care poate că se va întâmpla și poate că nu se va întâmpla; ear' chiar de se

va întâmpla, nu putem ști ce ne va aduce, fiind-că știm, că conflagrațiunile din secolul al nouăsprezecelea toate numai pagubă ni-au făcut.

De exemplu: Lupta dela Königgrätz a pus basă prepotenței Maghiarimeii în întreaga monarhie habsburgică, ear' învingerile pe cari le-a repurtat înțeleptul rege al României cu glorioasa sa armată pe câmpurile Bulgariei de astăzi, au avut de urmare pierderea Basarabiei!

Exundările în Orăștie.

Ca mai în toți anii și în vara aceasta am fost siliți a vedea partea orașului dinspre răsărit exundată, case de locuit nimicite și grădini pustiite de undele apei, ajutate de imensa cantitate de lemne ce se plutesc.

Sunt trei ani decând o asemenea daună s'a cășunat tot acelor locuitori și indignarea a fost la culme. În urma interpelărilor făcute în reprezentanța orașenească, s'a promis apărarea malului stîng cu întărituri corespunzătoare decretate de autoritatea competentă, cari însă au rămas numai promisiuni.

Nu ne mirăm dacă locuitorii din aceea parte erump în injurături și amenințări, atunci când privesc la nimicirea avutului lor, pe motiv că întreprinzătorul își face trebile sale împreună cu venite.

Exundarea râului Șibișelului se pricinuesc singur numai din cantitatea prea mare a lemnului cari se plutesc din partea erariului sub conducerea și ingrijirea întreprinzătorului Binder. După concesiunea de plutire pe an se pot aduce numai 10.000 stîngini, în faptă s'au aruncat în acest râu 38.000 stîngini, prin urmare mai mult decît este posibil a-se pluti. Autoritățile politice au cunoștința pozitivă despre acest abus păgubitor și nu fac nimica. Oare comunele Șibișel, Beriu, Căstău și orașul Orăștie nu au administratori responsabili? Dacă au cunoștință, pentru-ce nu pun stavilă astor fel de abuzuri, cari an de an se repetesc? Ce poate fi cauza indolenței și prot-giării astor fel de întreprinderi păgubitoare?

Pentru-ce nu se îngrijește, ca întăriturile proiectate să se și facă înainte de începerea plutirii? O tractare mai mașteră nici că se poate închipui! O desconsiderare a avutului, ca și aceasta, numai în state fără stăpânire se poate vedea!

Despăgubirile de până acum, constatate pe cale politică, se plăteau ca de batjocură, aruncând vina în cărca elementului de apă, până când exundările se ivesc singur numai din pricina prea multor lemne, ce se plutesc, contrar cu concesiunea legiuită.

Ca prilejul acesta 38 locuitori din Orăștie (mai sunt încă sute de păgubiți în celea 4 comune) au intentat procese ordinare la judecătoria cercuală prin avocatul Dr. A. Munteanu, a cărora pagubă constatată judecătorește face multe mii cor. Acești păgubiți sunt sături de-a mai crede momelilor din anii trecuți cu despăgubirile ca de batjocură. Vom vedea urmările ce se vor desvolta și acelea la tot cazul vor arunca o lumină tristă asupra organelor administrative, cari lasă pradă poporul în butul asprelor prescise de plutire.

Scrisoare deschisă

Dlui Dr. Alexandru de Vajda-Voevod.

Articolul dlui Alexandru Vajda, reproduc de »Tribuna« din ziarul »Deutsches Volksblatt«, aruncă oare-care lumină asupra situațiunii politice a Românilor din Ardeal, — dar' lasă în mintea cetitorului o serie ciudată de nedumeriri.

De sigur, vina pentru aceste părți puțin clare, nu e pe partea cetitorului, ci mai mult credem că cade în sarcina autorului, care n'a voit, sau n'a putut să presinte chestia destul de limpede, pentru a fi înțeleasă de toți.

În interesul adevărului și a completei limpeziri a chestiei pusă pe tapet de dl Vajda,

îmi permit (lucru care va face de sigur plăcere autorului) a-i cere următoarele lămuriri:

I. Dl Vajda afirmă:

a) că numai pe baza unei hotăriri de partid se poate lua parte la alegeri;

b) că partidul național e împedecat de a ținea adunări, și

c) că până când o conferință națională românească nu se va pronunța pentru activitate, — Români vor rămănea în pasivitate.

Așa dar' când vor începe Români activitatea politică? Pentru-că rămăneând motivele de sub a) și b) vecinic existente, natural că și activitatea noastră vine amănată la calendele grecești.

II. Pe ce basă crede dl Vajda, și cu ce vederi și program, că un viitor și ideal partid politic din Ungaria ar putea câștiga încrederea poporului român; și care ar fi spiritul timpului, care ar trebui să domnească în statul maghiar, fără ca ideile de naționalitate și de cultură românească să fie vătămate? Scurt care ar fi »noua situație« de care vorbește în chip așa de nelămurit, și zic: diplomatic, dl Vajda? Nu crede oare dsa că o alianță cu un partid de guvernament, ori-care ar fi el, presupunem în cazul cel mai bun tocmești, angajamente, concesiuni, și nu e ușor de prevăzut, cam cine va avea partea leului?

III. Dl Vajda e convins, și aici de sigur are dreptate, că nici un străin cult, aparținând ori-cărei partide, care n'ar cunoaște raporturile politice de naționalități create în Ungaria, nu s'ar putea abține de a judeca tactica pasivității ca o politică greșită. Și deși dsa își propune să explice cauzele acestei conduite politice, totuși, cu toate explicațiile date, chestia rămănea nu numai nelămurită, dar' chiar neatinsă. Cred, că fac un adevărat serviciu atrăgându-i deci atenția asupra acestui punct, și sunt sigur, că dsa, ca Român bun, care vrea să promoveze într'adevăr interesele poporului nostru, va găsi prilegiul ca să ne dea explicația săgăduită și (de sigur din lipsa de spațiu sau dintr'o regretabilă scăpare din vedere) neținută.

IV. Insuși dl Vajda constată, că și pasivitatea prezintă anomalii, pricinuid formarea unor elemente răslețe și oportuniste, pe cari le boteza cu numele de »streberii«, și, foarte optimist dsa, crede că numărul lor e așa de mic și de neînsemnat, încât s'ar putea număra pe degetele unei singure mâni.

Nu crede însă dl Vajda, că cu toată firea tenace a Românilor și cu tot caracterul lor etnic deosebit, dacă pasivitatea ridicată la rangul de teorie politică aproape nediscutabilă ar continua mult timp, aritmetica politică și socială a dlui Vajda ar fi departe de a fi știință exactă, și că numărul »streberilor« s'ar înmulți așa de mult, încât pentru a face statistica lor, ar trebui degetele, nu dela o mână, ci dela o mulțime de mâni, și dela o infinitate de picioare?

V. Se pare că dl Vajda, care dacă nu mă înșel, se dă ca teoreticianul politicii pasivității, și-a tradus teoria prin formula »noi putem aștepta și vom ști lupta«. Cum vom lupta? Crede oare dsa că lupta înseamnă a nu lupta? Și că individual, ca și poporul, capătă cu atât mai excelente calități de luptător, cu cât renunță mai mult la toate mijloacele cari ar putea să-i crească și să-i potenteze dexteritatea și puterea de luptător?

Nu crede dsa, ca om de știință, că funcționarea, numai funcționarea întărește organismul? Ce s'ar alege din piciorul sau mâna, dl Vajda e medic, care n'ar face ani de-a rândul nici o mișcare, ci ar fi lăsată în stare de înțepenire? Special în cazul în care ne preocupă, ce crede dsa, de unde va căpeta poporul român calitățile de luptător, dacă va sta tot cu mâinile încrucișate? Cum să știm lupta, când tactica noastră politică cere să nu luptăm? Aceasta ar însemna o minune din o mie și una de nopti! Cum va căpeta deci, în urma tuturor acestora, acest bun popor român educație politică, fără să-și exerciteze drepturile politice? Nu cumva la fel, cum s'ar crede că și înolul poate fi învățat pe uscat, în teorie, fără să între omul în apă?..

Eată în câteva cuvinte nedumeririle, cari mi-le-a pricinuit cetirea articolului dlui Dr. Alexandru de Vajda-Voevod, și asupra cărora

vedere social n'am fi între cei dintâi între țările Europei.

Românele sunt foarte harnice, foarte dibace, și au o deosebită aplicare pentru gospodărie, dovadă măeăstra neîntrecută dela țară, adevărata gospodină, care lăra să fi învățat în vre-o familien-schule, fără să conștie că ea este de bucătărie. Prepară mâncările așa de curat, așa de gustoase și cu atâta economie, în cât nu știu ce străină ori ce străin, meșteri în meșteșugul bucătăriei, i-ar putea ține piept.

Dar' să nu se uite că vorbesc de țărâncile gospodine, de vechile răzășițe (mosnene), cari au păstrat din neam în neam sfintele și frumoasele obiceiuri ale țării, și nu de acele femei, care cu nasul vênăt de rachiu și cu ochii vecinic injectați nu mai au decît o singură bucurie, mulțămire și fericire nu mai au decît un singur țel, împrejurul căruia își învîrtesc viața: cărciuma.

Românele spală groasele cămăși și albituri de pânză și le fac așa de albe, că și ziua cătu-i ea de albă își întuneacă fața pe lângă dinsele. Și ele nu spală rufele nici cu sodă, nici cu vre-un alt preparat chimic, ci numai cu limpedea apă de isvor; dar' vezi că minunatul meșteșug al spălătului al lor este. Româncă e din cale afară curată și în casa ei ție drag să stai și să privești. E mică

cocioaba în care locuiesc și pe jos nu-s' poate, nici măcar ca în grajdurile străinilor, dar' vezi că gospodina casei are brațe sănătoase și n'așteaptă pe jos să se facă colb și a și trântit o lipitură.

Și ale casei mărunturi toate ea le coace, ea le împodobește și le înflorește și de asta n'are vreme să se dea la rele, căci, prea îi e dragă casa și toți ai ei.

Cam în aceleași raporturi de traiu era și țirgoveața, ori-cum s'ar zice, vechea mahalagioaică română. Dacă și aceasta ar fi păstrat cele apucate din bătrâni, dacă industria națională n'ar fi fost toată înlocuită cu vechiturile și putregaiurile fabricilor streine, dacă bucătăria ei economicioasă n'ar fi în cea mai mare parte înlocuită cu mâncările fără gust ale restaurantelor, nu știu zău, dacă am vedea azi așa de multe fete bătrâne. Relele sociale de cari suferim se țin lanț legate unele de altele și toate efectele dezastruase ce desiluzionează azi pe mulți, își au cauzele lor binecuvântate.

»Albina«.

Laurenția Gribincea.

(Va urma).

atât eu cât și mulți alți cetitori nedumeriți, am dori să căpătăm o explicație cât se poate de lămurită, fiind chestiile ridicate de mare actualitate.

Borsek, August 1901.

Ulpiu Traian Mihai.

Răsboiul sud-african.

Se zice că Krüger, în urma proclamării generalei lui Kitchener, ar fi trimis puțterilor o notă, în care face apel la conferința dela Haga.

E mai mult ca sigur însă, că nu i-se va răspunde nimic, căci în afară de micul stat olandez, nici o putere nu găsește necesitatea de a interveni.

Se svonise însă, că Țarul Rusiei ar voi să se înțeleagă cu împăratul Germaniei, pentru a pune capăt acestui nenorocit războiu.

Se mai spune chiar, că fiind în Paris, va primi în audiență pe președintele Transvaalului, care-i va expune cum stă situația în Africa de sud.

E mai mult ca sigur însă, că dacă nici aceste svonuri nu se vor îndeplini, apoi va trece multă vreme până să se pună capăt războiului sud-african.

NOUȚĂȚI

— **O ordinațiune salutară.** Cetim în „Drapelul”: În luna lui Martie a. c. a înaintat reuniunea agricolă transilvăneană ministrului de honvezi o petițiune, în care cere concedierea soldaților pe timpul secerișului. Ministrul a lansat acum o ordinațiune, în sensul căreia începând cu anul viitor toți soldații agricoli au să fie concediați pe timpul dela 1—15 August. Pentru evitarea abuzurilor însă ministrul dispune, că autoritățile politice să adeverească că soldatul concediat într'adevăr a săvârșit lucrul de câmp. — Ordinațiunea aceasta foarte salutară o salutăm și noi cu bucurie, căci vine într'ajutor agricultorilor noștri, cari în acel timp plătesc din greu lucrători străini, pe când ficiorii lor perd timpul pe câmpul de exerciții. Totuși credem că această dispozițiune va trebui să sufere o mică schimbare, căci timpul secerișului pe la noi cade deja la începutul lui Iulie, iar în Ardeal pe la mijlocul lui Iulie.

— **Administrație comitatensă miserabilă.** Sunt aproape trei ani, de când membrul adunării municipale și orașenești, dl Dr. Aurel Muntean a interplat la locurile competente în rinduri despre starea proastă și scandaloasă a podului comitatens din mijlocul orașului Orăștie, strada Bereriei, care joacă ca ițele, când treci cu picioarele, ear când trec trăsurile joacă podelele ca popicele la chiuă.

Atât vicecomitele cât și primarul orașului a promis înzadar repararea acelu pod, căci până azi nu s'a făcut nimic. Acum al doilea pod (strada Căstăului) stă să se dărime. Oare pentru ce avem administrație așa de neglijentă? Dacă în cel mai scurt termin nu se vor dispune cele de lipsă, suntem siliți a face arătare la minister.

— **Comitetul clubului cercual electoral săsesc** din Orăștie s'a constituit la 23 c. alegând de președinte pe Dl Dr. Victor Markovitch, ear' de secretar pe Dl Dr. Eduard Antoni.

— **Rectificare.** În direcțiunea institutului „Dacia” a fost ales și Dl Nicolae Părau, edificator în Orăștie.

— **„Gura Satului” — Potaiu satului.** În nrul ultim al pocitei și jelnicei foi „Gura Satului”, redacția numitului canal de scurgere al murdăriilor, se năpustește și asupra persoanei editorului și redactorului aceste foi. Că cine își ia impertinența să ne atace într'un chip așa de obraznic se vede destul de lămurit din următoarea declarație, pe care ne-o trimite dl Emanuil Măglașiu, calomniat și dinsul de cei cari azi se susțin dela toaia, pentru care d-sa a suferit chiar și temniță de stat. Eată-o:

Declarațiune. În numărul cel mai proaspet al reptilei „Gura Satului” mă vîd calomniat de către cei, cari atât de tare s'au cutundat în noroiu, încât ar trebui să le întindă vr'unul nu mâna, dar prăjina, pentru-că să-i scoată. Pentru-ce mă calumniază? Sunt eu funcționar diecesan, ca astfel vieța mea să fie spionată de cei dela „Gura Satului”, cari se hrănesc din blidul bisericii și al școalei? Nul Păcatul meu e că am descoperit toga, care acopere laba de cal a celor dela reptilele arădane. Pentru asta nu aștept, ca să fiu cruțat. Dar ceea-ce aștept e ca oameni mișei ca Nicu Străjarel (Nicolae Stef, inv.) redactor responsabil al „Gurei Satului” să nu calumnieze cu gândul, că dacă se va intenta proces să se ascundă după spatele unui învățăcel de tipografie, cu numele Sava Dămian pe care l-a înșelat să primească responsabilitatea în procesul intentat de dl Moldovan, directorul „Tribunei” din Sibiu.

Și ceea-ce aștept e, ca la rîndul seu, Russu Șirianul, care vîd că umple coloanele și ale „Gurei Satului”, să nu se ascundă la spatele altui tipograf (M. Dop), cum a făcut-o în procesul ce i-s'a intentat de dl Lazar Tritcanu, coreferent școlar în Sibiu. Căci uite, Rușilor și Stefilor, un episcop Goldiș ori o nană Sofie vî poate chema chiar și la masă drept răsplată pentru-că improșcați cu mocirlă, dar lumea cinstită nu vî poate considera de cât de niște parasiți ai presei, care mai aveți la activul vostru și instrînare de bani publici.

Arad, 27 August 1901.

Emanuil Măglașiu.

— **Obrăznicie.** Primarul din Căstău, Niculan Dănilescu, se plînge, că învățătorul de acolo George Dănil, care șolicitat de clicașii din Orăștie a retusat primirea „Activității”, și acura în mod necinstit foaia din-sului, prin aceea că trimite la cancelaria comunală după ea, scurtând astfel pe abonatul nostru în dreptul său. La o astfel de procedere totuși trebuie o măsură bună de obrăznicie, care își va fi însușit-o dela oare care clicaș de profesie. Administrația.

— **Cununie.** Dl Augustin Dima și Domnișoara Mărioara Dima își vor celebra cununia în biserica gr-or din Huniedoara Joi în 16/29 August 1901, la 4 ore p. m.

— **Reuniunea femeilor române din Blaj** invită la Serata musicală declamatorică-teatrală ce să va ținea Duminică la 1 Septembrie n. 1901 în sala otelului „Univers”.

Programa: 1. „Comoara”, piesă într'un act, prelucrată de N. Băiaș. 2. „Ilustrațiunea română”, R. Carasz, pian exec. de dșoara Cornelia Deac. 3. „Regina Ostrogoților”, de Coșbuc. Dșoara Silv. Negruțiu. 4. „Duet”, Sopran și Alt. Dșoarele Irina și Valeria Muntean. 5. „Prima rochie lungă”, de I. Vulcan predată de dșoara Cornelia Chirilă. 6. „Rapsodiă Română”, de A. Sequens, pian. Dșoara Eug. Deac. 7. „La sate”, piesă într'un act de M. K. localisată de S. F. N.

După producțiune urmează dans.

— **Tabele de părete.** Prospect. „Tabelele de părete” ilustrate cu icoane, în 2 colorii, așa că pe fiecare Tabelă, „noul sunet” adevă litera nedesvoltată și neînvețată, este desemnată cu roșu, întocmite de subscrișul au apărut în a III-a ediție. Seria întreagă 18 Tabele împreună cu „Metodul de procedere”, costă: 8 coroane. Pentru orientare On. Public și a On. colegi învățători, constataz, că aceste „Tabele” sunt recomandate de Ven. Consistoriu din Arad, pentru școalele populare din diecesă, și aprețiate de On. „Academie Română”, prin următoarea scrisoare, ce las să urmeze: Domnule! Academia Română a primit cu deosebită plăcere exemplarele din a doua edițiune a „Tabelor pentru școalele populare” întocmite de Domnia Voastră. Lucrarea ce ați făcut este vrednică de toată lauda. Ea corespunde unei necesități reale și va aduce mari foloase. Vî exprimăm deci în numele Academiei mulțumirile sale pentru trimiterea seriei complete a acelor „Tabele” pentru biblioteca sa și Vî rugăm să primiți încredințarea distinsei noastre considerațiuni. (Subscriși) Președintele... și Secretarul Ge-

neral. Seria tuturor scrierilor mele. 1. Micul Abcedar 18 tabele de părete 8 coroane. 2. Micul Abcedar P. I. ediția IX. p. I. an 40 fil. 3. Micul Abcedar P. II. ediția V. p. II. an 40 fil. 4. Micul Legendar P. III. ediția V. pentru III și IV. an 60 fil. 5. Exerciții intuitive ediția III., p. învățători 60 fil. 6. Metodul de procedere, la Abcedar, p. inv. 40 fil. 7. Limba română (gramatică) 60 fil. 8. Economia ediția VI. (classa IV., V., VI.) 40 fil. 9. Socoata, P. I. ediția IV. 40 fil. 10. Socoata P. II. ediția II. 40 fil. 11. Tabelele, măsurile și banii, ediția III. 12 fil. 12. Istoria naturală, ediția VI. 40 fil. 13. Geografia P. I. ediția IV. (cl. III. și IV.) 40 fil. 14. Istoria Ungariei, ediția II. (cl. IV. și V.) 40 fil. 15. Istoria Universală, (classa VI.) 40 fil. 16. Abcedar german român 40 fil. 17. Istoria R-lor 60 fil. 18. Micul gratulant 60 fil. 19. Cântările Vitleemului 20 fil. 20. Învățături despre banii noi 04 fil.

I. Tuducescu,
inv. în Lipova.

— **Prințul de coroană al României.** Alteța Sa Ferdinand, însoțit de generalul Robescu și de majorul Demetrescu va asista la manevrele mari ale armatei noastre.

— **Dela oficiul postal.** Pe baza dispozițiunii luate de ministrul de comerț sub Nr. 34342, cu începere dela 18 August oficiul postal și telegrafic în zilele de Duminică, la Anul-Nou, a doua zi de Paști, Joia mare (Ispas), Joia verde, a doua zi de Rusalii, în ziua primă și a doua a sărbătorilor Crăciunului, cum și în cele două sărbători naționale (11 April și 20 August) va ținea ore de oficiu dela 8^{1/2}—11^{1/2} înainte de amiaz, ear' după amiaz birourile vor fi închise. Orele de oficiu pentru telegraf și telefon rămân aceleași ca până acum.

— **Demonstrație croată contra drapelului unguresc.** În orașul litoral Zengg, a sosit în ziua de 18 August vaporul „Velebit” al societății de navigație croato-ungare. Vaporul era din incidentul aniversării Maj. Sale împodobit cu drapeluri, între cari pe catartul dinainte era un drapel unguresc. Atunci s'au prezentat la căpitanul portului patru cetățeni de acolo, cerend îndepărtarea acestui drapel, căci alt-fel se vor face demonstrații. Căpitanul i-a refusat. Pe la orele 11 însă stîrîndu-se un vînt, căpitanul vaporului a strîns toate drapelele. La 20 August numitul vapor a intrat în port cu aceleași drapele. Atunci însă era adunată pe țerm o mulțime de oameni, cari au făcut demonstrații ostile contra drapelului unguresc. S'a pornit cercetare în potrive căpitanului de port, pe motiv, că nu a procedat destul de energetic.

— **Curat ca într'o pădure.** I-a venit poita unui biet păpuțar din Păpa, să vadă și el capitala țării, despre a cărei minunății atîta trimbiță frații lui. Și-a ales ziua Sf. Ștefan, zi de recreație și a umblat omul toată ziua holbându-se în dreapta, în stînga. Seara obosit rupt, l-a apucat aproape de Vărosliget. Ce s'a gândit omul să se odihnească puțin. Ca odihna deplină să-i fie, s'a desbrăcat și desculț și punându-și hainele căpătăiu s'a dat dorului. Când s'a trezit cu spaimă a constatat patriotul, că cu puțin a rămas mai îmbrăcat ca Adam în raiu. Toate hainele, banii, păpuții și pălăria i-le-a furat. — Ce putea face? Așa cum era în cel mai strict neglige, s'a dus la poliție, unde l-au sălășluit până îi vor trimite bani de acasă, să-i cumpere haine.

— **Duel între ziariști maghiari.** Zilele trecute s'a pus sfîrșit prin duel unei certe lungi iscate între redacțiile foilor maghiare din Oradea-mare „Nagyvárad” și „Szabad-ság”. Mai curios e că în această afacere încurcată redacția dela „Nagyvárad” a fost silită să roage d'a lua asupra sa aplanarea chestiei pe șef-redactorul „Vulturului”, dl Iustin Ardelean (ca p'un specialist în chestii cavaleresti), tocmai p'acela, pe care cu câțiva ani mai nainte din prilegiul proceselor ce i-se intentaseră pentru „agitație” comisă prin publicarea unor versuri, îl huliseră în fel și chip. Domnul Ardelean a și reușit să aplaneze afacerea încurcată prin duel pe pistoale

condus de d-sa. Condițiile au fost grele: 10 pași. (Durere, n'a avut același noroc ce privește rezultatul duelului: ambii duelanți au rămas neatinși). În semn de recunoștință i-au făcut apoi ovațiuni sgomotoase... Da, da, la nevoie tot la noi se îndreaptă domni patrioți, tot prieteșugul nostru îl caută, căci Românul dela fire e milos. Ajută fără să aștepte răsplată.

— **Ce 'ți-e Ungurul mândref.** Un negustor de flori artificiale din Cincibiserici, s'a tot socotit cum să atragă atenția lumii asupra lui. A vîzut cu durere, că nu-i ajunge să umble printre cutiile cu flori, îmbrăcat în uniformă strălucitoare de oficer de pompieri. Oamenii nu îl admirau. A socotit el vremea când să se facă renumit. 'Și-a ales ziua Sf. Ștefan, în care avea să sune doba și să-l petreacă banda pompierilor la cimiter. S'a îmbrăcat în uniformă cu găitane scilpitoare, și-a legat un ștergar la gât, ca sîngele să nu murdărească gulerul aurit și — s'a pușcat drept în cap. — Și în ziua Sf. Ștefan l-au așezat la cele eterne, unde nu o să-l mai persecute ideea tăloșeniei. A lăsat o mulțime de scrisori, în care făcea dispoziții cine să ia parte la înmormîntare, pe cari strade să treacă cu conductul, cum să fie parada și ce peatră la căpătăiu să facă atent călătorul că acolo zace — un pompier.

— **Expoziție de tâlhari și criminali.** Direcțiunea expoziției pan-americane din Buffalo, a publicat în ziare următorul anunț: Se caută hoți de bănci, falsificatori, pungași de buzunare, hoți de strade principale, cavaleri de industrie și escroci, în fine delicvenți de ori-ce fel, cari să aibă un record; asasinii sunt preferați. Pozițiune sigură. După-cum își poate ori-cine închipui, ofertele au plouat de prin toate părțile și direcțiunea expoziției n'a avut decât munca de-a alege. Toți aceia, cari au putut să probeze, că au comis cele mai îngrozitoare asasinare, au fost asigurați pentru 15 dolari pe săptămână. Asasinii mai mici primesc un salariu de 10 dolari pe săptămână. Printre concurenții mai de seamă se află faimosul bandit Willio Canlan, care la Chicago a furat dela Ovryn W. Potter bijuterii în valoare de 20 mii de dolari, furt descris admirabil într'un roman de d-ra Gertruda Potter Danielis, fiica pungașitului. Un celebru rîu făcător cunoscut sub numele de Mickey Mack, și care a avut diferite ciocniri cu poliția, s'a presintat la concurs și a fost primit, dar în urmă din „modestie” s'a retras. Michael Flynn, un domn, care a ucis doi ofițeri postali, pentru-că aceștia au avut curagiul să-i spuie, că desface scrisorile de valoare și fură conținutul, a fost de asemenea înscris. James Weston, un cunoscut spîrgător de case de bani, face de asemenea parte din nobila societate. El arăta publicului cum a spart cassele de bani din Middelburg, Jefferson, Coqueland, Mainesville, Jackson, Decatur, Meadville, Streat și Cochapee. (Poate dela James Weston a luat instrucție și hoțul, care a tăiat țîțele de ofel cu firezul dela pinca din casașina română din Orăștie și a furat în restimp de 6 luni banii). Direcțiunea expoziției a asigurat pe acești rîu făcători și criminali de protecțiunea sa.

Concurs.

Din fundațiunea „Cercul Orăștie”. Un stipendiu de 80 cor., la care pot concurge numai studenți români gr-cat. cari cercează gimnaziul gr-cat. din Blaj ori vre-o academie de drepturi și științe sau vre-una din comunele următoare ale cercului Orăștie, și anume: Șibot, Orăștioara de jos, Balomir, Binținț, Beriu, Cioara, Vinerea, Orăștioara-de-sus, Grid, Ghialmar, Căstău, Dancumic, Ocolușul-mic, Toltia-mică, Costești, Cugir, Jeleđinți, Ludești, Măgura, Mărtinești, Bucium, Dăncu-mare, Toltia-mare, Spini, Pricaz, Petrișiu, Pișchinț, Repas, Romos, Romoșel, Sibiușelul-vechiu, Sereca, Tămășeasa, Tărtăria, Turdaș, Turmaș, Vaideiu și Simeria. Cererile să fie instruite ca cele pentru stipendiile Șulașane.

Din fundațiunea „David Br. Urs”. Două stipendii de câte 200 cor. Concurenții au să dovedească cu carte de botez, că sunt gr-cat. născuți în vre-una din comunele arondate în comitatele Făgăraș, Sibiu și Hunedoara, cu atestat medical, că sunt deplin sănătoși, cu atestate de frecuentare, că sunt școlari în prima clasă a gimnaziului gr-cat. din Blaj, ear' fetele în a V. clasă a școalei de fetețe din Blaj, și că au purtare morală bună și fac progres în studii, și că sunt sau pot fi suscepuți în seminarul junimii române gr-cat., ear' fetele în internatul de fetețe din Blaj.

594—1901. végrh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a puji kir. járásbírósnak 1901. évi V. 353 számú végzése következtében Dr. Suciú Gábor ügyvéd által képviselt merisori Udrea János javára merisori Beluka Bela ellen 58 kor. 40 fill. hátralék s jár. erejéig 1899. évi aug. hó 11-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 1000 kor. becsült következő ingóságok u. m. szarvasmarhák, juhok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a puji kir. járásbírósnak 1901-ik évi V. 353/2 számú végzése folytán 58 kor. 40 fill. hátralék tőkekövetelés ennek 1899. évi május hó 5. napjától járó 5% kamatai, 1/3% váltó díj és eddig összesen bírósággal már megállapított költségek erejéig Merisoron alperes lakásán leendő eszközésére 1901. évi szeptember hó 9. napjának délutáni 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Pujon, 1901. évi augusztus hó 15. napján.

Rácz Jozsef,

kir. bir. végrehajtó.

759—1901. végrh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a dévai kir. törvényszék 1901. évi 6588 számú végzése következtében Dr. Suciú Gábor ügyvéd által képviselt «Hatiegana» tkptár javára Ienulesk Maria s. t. ellen 32 kor. s jár. erejéig 1901. évi július hó 29-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 660 kor. becsült következő ingóságok, u. m.: szarvasmarhák és disznók nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a hátszegi kir. járásbírósnak 1901-ik évi V. 128 számú végzése folytán 32 kor. tőkekövetelés ennek 1900. évi XI. hó 4. napjától járó 5% kamatai, és eddig összesen 50 kor. 60 fillérből bírósággal már megállapított költségek erejéig Váralyan adósok házában leendő eszközésére 1901. évi szeptember hó 10. napjának délutáni 5 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX.

t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Hátszegen, 1901. évi VIII. hó 14. napján.

Csucs Gyula,
kir. bir. végrh.

3349—1901. tkkvi. sz.

Árverési hirdetményi kivonata.

A szászvárosi kir. járásbírósnak mint tkkvi. hatóság közhírré teszi, hogy, Licseszék Szimu végrehajtónak Kosztésk Maxim és tsa. végrehajtást szenvedő elleni 79 kor. 65 fil. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a dévai kir. törvényszék (a szászvárosi kir. járásbírósnak) területén levő a Tamás-patakon fekvő a tamás-pataki 269 sz. tkóben A. † 1 rd. 740 741. hrsz. számra 30 kor. A. † 2. rd. 1419. hrsz. ingatlanokra 24 kor. A. † 3. rd. 1820. 1821. hrsz. ing. 31 kor. az. u. o. 62. sz. tkjvben A. † 2. rd. 271. hrszra. 136 kor. A. † 4. rd. 531. hrsz. ingatlanra 23 kor. A. † 5. rd. 546/2. « « 23 kor. A. † 6. rd. 585/2. « « 24 kor. A. † 7. rd. 585/28. « « 42 kor. A. † 8. rd. 613/1. « « 62 kor. A. † 10. rd. 735/2. « « 26 kor. A. † 11. rd. 791/11. « « 21 kor. A. † 12. rd. 791/22. « « 16 kor. A. † 13. rd. 791/32. « « 16 kor. A. † 15. rd. 892. 893. « « 74 kor. A. † 16. rd. 1026—1028. « « 49 kor. A. † 18. rd. 1062. 9. « « 30 kor. A. † 19. rd. 1062/42. « « 30 kor. A. † 20. rd. 1089. 1151/1. « « 11 kor. A. † 22. rd. 1366/49. « « 7 kor. A. † 23. rd. 1405/1. « « 23 kor. A. † 24. rd. 1430/7. « « 6 kor. A. † 25. rd. 1467. 1487/6. « « 40 kor. A. † 26. rd. 1557. « « 28 kor. A. † 27. rd. 1684/17. « « 3 kor. A. † 28. rd. 1684/37. « « 17 kor. A. † 29. rd. 1736. « « 32 kor. A. † 30. rd. 1766/14. « « 3 kor. A. † 31. rd. 1836. 1837/1. « « 24 kor. nában az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1901. évi szeptember hó 2-ik napján délelőli 9 órakor Tamás-patak község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is elfognak adatni.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8 §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, szept. 27. 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szászvárosban, 1901. évi június hó 5-én.

A kir. járásbírósnak mint tkkvi hatóság.

Sóhalmi,

kir. aljbiró.

811 és 812—1901. végrh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kir. bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbírósnak 1901. évi Sp. II 13/3 és 1898. évi Sp. II 591/25 számú végzése folytán Dr. Muntean Aurel szász-

városi ügyvéd valamint ez által képviselt Stefancszku Ionutz és társai kudzsiri és szászvárosi lakosok mint végrehajtók javára, Porkariu Nikolae és t. Valea-Dosului lakosok elleni 147 kor. 8 fil. tőke, ennek 1901. évi január 7-től járó 5% kamatai, 60 kor. 80 fil. eddigi és 120 kor. 20 fil. eddigi megállapított költségek erejéig kielégítésként le és felülfoglalt és 600 koronára egyenértékű 10 drb 1045, 1046, 1047, 1048, 1059, 1060, 1061, 1062, 1063 és 1064 számokkal ellátott eredeti zalatnai takarékpénztár részvénytársaság nevére szóló részvények az ezekhez tartozó hasonló számú 120 drb szelvények birói árve-

résen elfognak adatni. Árverés kitűzési költségek 4 kor. 80 fil.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbírósnak 1901. évi V. 515/2 és 527/2 számú végzése folytán Szászvárosban a kir. járásbírósnak hivatalos helyiségében leendő eszközésére határidőül kitűzetik 1901. évi augusztus hó 31-ik napjának délutáni 3 órája, a midőn is a fennemelt részvények esetleg egyenértékük alatt is elfognak adatni, azonban csakis készpénz mellett.

Kelt Szászvárosban, 1901. évi augusztus hó 7-én.

Rácz Árpád,
kir. bir. végrh.

Lemne de zidiri și scânduri.

Subsemnatul aduc la cunoștința on. public, că am un bogat deposit de lemne de zidiri și scânduri, precum sunt: grinzi, vanturi, căpriori, etc.

Depositul meu se află în Orăștie (Strada Pricazului, casele Dlui V. N. Bidu) și o filială la Geoagiu.

Material bun și prețuri moderate!

Cu toată stima
Frații Ferencz.

1-4

„Minerva“ inst. tipogr., societate pe acții

in Orăștie Szászváros

Opuri: Bilete de log. Broșuri: Circulare Bil. de vizită Invitări Bilanțuri Acții Cap. de epist. Placate Ord. de dans Adrese Compturi Note Preț Curent. Anunțuri Registre Imprimare Couverte Bil. te de cun. Etc. etc. etc.

Există deja de 13 ani și este pro-
văzută cu tot felul de material
necesar, ca ori-care altă tipografie.

Institutul Tipografic

„Minerva“

pe lângă că efectuește ori-ce co-
mande repede și cu prețuri mode-
rate, se îngrijește totodată ca toate
acelea să fie estetic lucrate și
fără erori.

Până de prezent se bucură de sprigi-
nii celor mai îndepărtate orașe. Dovadă
aceasta despre promptitudinea și
acuratețea cu care efectuește ori-ce
lucrare.

Ca unica tipografie românească în
acest mare comitat, se roagă de bine-
voitorul sprigin al celorlalte institute
rom., precum și al privaților.